

HETI LEVÉL

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY RÓMAI KATOLIKUS PLEBÁNIA

III. évfolyam, 22. szám, 2010. június 13. Évközi 11. vasárnap

Könny, csók, kenet

Ezek a szeretet, a bűnbánat, az újjászületés vágyának apró, diszkrét jelei, melyekkel Simon farizeus házában egy bűnös nő ajándékozta meg az éppen oda vendégségbe betért Jézust. Önmagukban a jelek botránkozathatnak is. Belső tartalom nélkül, az értetlenség, vagy ami még rosszabb a félreértettség eszközei lehetnek. Így látta és értelmezte mindezeket a farizeus és környezete. De ha hitből fakadnak, akkor Jézus szavai szerint, megszabadítanak, a bűnök bocsánatát nyerik el, és Jézus valódi békéjével töltik be a megtisztulás vágyától Jézust kereső ember szívét.

Jézus bennünket is meglátogat ma és mindennap, amikor megnyitjuk lelkünk kapuját előtte, hogy a szentáldozásban, az imádság csöndes perceiben, vagy a szolgáló, testvéri szeretet cselekedeteiben, a ránk bízott rászorulóknak találkozunk vele. Szívesen meglátogat mindenkit, aki hívja, vagy aki legalább nem zárja be ajtaját előtte. Benne nincs személyválogatás. Nem elítél, hanem mindenkinek üdvösséget hirdetni jött. A kérdés hogyan, milyen jelekkel,

milyen belső lelkülettel fogadjuk. Ő nem külső udvariasságot, nem protokollmozdulatokat, és legkevésbé sem számító, hátsó szándékkal teli gesztusokat vár tőlünk. De várja a szomjúságunkat, várja terheink alatt görnyedő vállunk, az életünk gondjaitól izzadt homlokunk, gyakran elgyötört emberségünk szavakba talán nem is foglalható jeleit és közeledését, hogy megajándékozhasson minket is békéjével.

„Ki szereti őt jobban? Úgy gondolom az, akinek többet engedett el.” Ne csak csodáljuk másokban a Jézushoz közeledés őszinte mozdulatait, de engedjük, hogy bennünk is mozduljon a lélek, a vágyakozás, mely életünk elkötelezett újjászületését formálja! Adjuk mi is lelkünk könnyeit, csókjait, illatos kenetét Krisztusnak. Ne bénítson mások botránkozó, hitetlenkedő, vagy lenéző tekintete! És a bátor mozdulat minket is elindít Jézus valódi követésére, miként a magdalait, vagy Johannát, vagy Zsuzsannát és a névtelenekeket, akik mindig hűségesekek maradtak követésében.

Antal atya

Olvasmány – 2 Sám 12, 7-10. 13 – Nátán megfeddi Dávidot Uriás megöléséért
Olvasmányközi ének – 31. zsoltár

Válasza: Bocsásd meg, Uram, bűnömet, * vétkeim terhét vedd el rólam!

Szentlecke – Gal 2, 16. 19-21 – a hit által igazulunk meg

Evangélium – Lk 7, 36 – 8, 3 – a bűnbánó asszony megmossa Jézus lábát

Bibliaórák kirándulás

Immár kilencedik éve kerekedünk fel zarándokutunkra, hogy a bibliaórák évvégi lezárásaként felkeressük hazánk egy Mária-kegyhelyét. Idén Petőfiszállás és Pálósszentkút volt a célpont.

A reggeli indulás után először Ócsán álltunk meg, és ekkor már Antal atyától tudtuk, hogy milyen viharokat élt meg ez a premontrei szerzetesek által épített bazilika, mely 1560-tól a református egyház használatában van. Nemzeti park közelében, tájházak mellett csodálhattuk meg az impozáns, nem olyan régen felújított épületet, melyben tanúi lehettünk az énekünk által keletkezett akusztikának, megtapasztalva az építészek zsenialitását.

Utunk ezután Kecskemétre vezetett. Az új építésű Szent Család Templomban imádkoztuk rózsafüzérünket, s délben az Úr angyalát. (Lélekben bekapcsolódva az ezidőben az iskolában zajló Vidámság Napján szintén imádkozó családok körébe.) A szép főtéren több templomot láthattunk, majd egy kiadós eső után elindultunk a kegyhelyre.

1791-et írtak, amikor egy pásztor, nyáját az éjjeli órán is legeltetvén egy ismeretlen forrásra bukkant, melynek vizében a nagy fénytel tündöklő Szűz Mária alakját pillantotta meg. A hír gyorsan terjedt a környéken és sokan zarándokoltak a forráskúthoz, vizéből pedig betegeiknek vittek. A hagyomány szerint, annak idején a falu papja a betörő török csapatok elől a templom előtti forráskútba rejtette az oltáriszentséget, nehogy a törökök megszenteltelenítsék, tudtuk meg a pálos atyától, akik 1940-ben telepedtek le Szentkúton, amely ekkor kapta a Pálósszentkút nevet. Egy évtizednyi munkálkodás után azonban őket is felosz-

latták, s csak a rendszerváltás után térhettek vissza. Itt tartottuk meg misénket, majd Kiskunfélegyházára indultunk. E szép városban megtekintettük a felújított templomukat, majd hazafele vettük utunkat.

Köszönjük Antal atyának az egész évi tanítást, és azt hogy e zarándokúton ráébresztett arra, hogy milyen fontos az Isten keresés során az elgondolkodtató csend!

Ágh Edit

Együtt a Szentatyával

Az elmúlt egy esztendőben kisebb-nagyobb közösségek, de hívek és egyháziak egyaránt a papságért imádkoztak. Az esztendő lezárása történt meg Jézus Szentséges Szívének ünnepén.

Az ünnepre – a világ 91 országából 15.000 pap érkezett – éjszakai virrasztással készültek a záróünnepség résztvevői. Megrendítő volt látni a Szent Péter téri eseti kivilágításában a virrasztó, imádkozó papokat. Én is ott éreztem magam közöttük az Internet jóvoltából. Bizonyára sokakat meglepett, hogy az öt világrész egy-egy papja megfogalmazta kontinensük problémáját (Krisztus személye, Eucharisztia, teológiai tudományok, papnevelés és cölibátus). A Szentatya, pedig mint atya, vagy talán mint a teológiai tudományok professzora, teljesen szabadon előadva tanított. Ezt a közel egy óras együttlétet megkoronázta a szentségi áldás, jelezve, hogy Urunk, Jézus Krisztus ott van az Egyház közösségében, és mindenki leborulva vallja meg hitét. Már régen vége volt a közvetítésnek, de még mindig elmélkedésben és imádságban töltöttem az éjszaka egy részét.

Az ünnepi mise csodálatos látványt nyújtott. Amíg máskor színes emberek tömege vette körül a pápai oltárt, most a szektorokban – fehér liturgikus ruhákban – csak főpapok és papok ültek. A mise kezdetén a bűnbánat jeleként a Szentatya négy bíborossal együtt szenteltvízzel hintette meg a papságot, majd – a mise rendjétől eltérően – a pápa beszéde után a jelenlévők, de bizonyára minden pap, aki bekapcsolódott ebbe a misébe, megújította papi ígéretét. Nagyon jó volt látni az Egyház egységére és erejére, amelyet Urunk, Jézus Krisztus nyújt számunkra.

*Christus vincit! Christus regnat!
Christus imperat!*

Verbényi István

Vidámság Napja Albertfalván

A sok esőzés után végre napos idő lett, így esőkabát és esernyő nélkül vehettünk részt a Vidámság Napján. Az osztályok szokás szerint asztalt vállaltak, ahol a saját „portékájukat” árulták.

A gyerekekre sok ügyességi (biciklis akadálypálya), illetve eszelős játék várt, és aki kellő mennyiségű zsetont gyűjtött, a bazárjátékon is részt vehetett.

A programok alatt az unatkozókat több előadó is szórakoztatta, úgymint a *Musical Studio*, a *Holiday Rocky Csoport* és az iskolában néptáncot tanuló 1-2-3-osok. Mindegyik előadást nagy tapssal jutalmazták.

Délben elimádkoztuk az Úrangyalát István atya vezetésével, majd ezután következett a minden évben izgalmas focimeccs a tanár-apuka csapat és a diákok között. Nem sokkal a derbyt követően készülődni kezdtünk a gitáros misére, amit egy szalézi pap, Béla atya tartott. A misében megújították fogadalmukat a szalézi munkatársak.

A záró áldás után nagy pakolás kezdődött, azok a sörpadok, amiken azelőtt finomságok sorakoztak, most visszakerültek a poros pincébe. A szemetet is felszedtük, és az udvar, amin vidám gyerekek futkároztak egész nap, teljesen kiürült, és várta a hétfőt, hogy újra tele legyen vidám nevetéssel.

Benkő Gizi S.a

Szalézi munkatársi ígéretmegújítás

13 éve egyházközségünk egyik kicsi, de lelkes közösségének tagjai az akkori Vidámság Napját lezáró szentmisén, ünnepélyes keretek között ígéretet tettek arra, hogy hitüket a világban megélve, saját élethelyzetüknek és lehetőségeiknek megfelelő módon – első sorban az ifjúságért elköteleződve – Bosco Szt. János apostoli tervéhez igazodnak, képviselik a szalézi szellemiséget és hintik szét annak értékeit környezetükben, megalakították az albertfalvi szalézi munkatársi csoportot. Községünk évről-évre új tagokkal is gyarapodva, igyekszik ígéretének megfelelően, kovászként jelen lenni Albertfalva nagy közösségében: programokkal, imádsággal, jelenléttel.

Csatlakozva a 2009. októberében megalakult Szalézi Munkatársak Magyarországi Egyesületéhez, amely önálló civil szervezetként fogja össze a hazai szalézi munkatársi közösségeket, az idei Vidámság Napját lezáró szentmise keretében megújítottuk munkatársi ígéretünket.

Takács Károly CS

Nyári szünet

Legközelebbi számunk szeptember első vasárnapján jelenik meg. Minden kedves olvasónknak tartalmas és pihentető nyarat kívánunk! Szeretettel várjuk nyári élményeiket és képeslapjaikat!

Szerkesztőség

Hirdetések

1.) A nyári hónapokban **ma van utoljára ½12-kor szentmise** templomunkban. A legközelebbi ½12-es szentmisét szeptember első vasárnapján tartjuk.

2.) **Kedden délelőtt 11 órakor** a Don Bosco iskola **ballagási ünnepe** lesz a templomban. Az **ünnepélyes tanévzáró Te Deum** pedig szombaton **délelőtt 9 órakor** lesz. **Imádkozzunk a gyermekekért**, hogy a most kezdődő nyári vakáció szellemi, lelki gyarapodásukra szolgáljon!

3.) A püspöki konferencia rendelkezése szerint **jövő vasárnap az árvízkárosultak megsegítésére lesz országos gyűjtés**. Kérjük a kedves testvérek nagylelkű adományait.

4.) Az **Egyházközségi Levél úrnapi száma** a templom bejáratától **ingyensen** elvihető. Szeptemberig ma jelent meg utoljára a **Heti Levél**.

5.) A hét jeles napja: **kedden Árpád-házi Boldog Jolán szerzetes ünnepe** lesz.

Anyakönyvi hírek

Keresztelés: Murányi Maja Johanna június 12. 16⁰⁰

Lieb Julianna Terézia június 13. 11⁰⁰

Patak Réka Zita, Patak Nóra Maja, június 19. 10³⁰

Demény Dorka Marianna június 19. 18³⁰

Viccek

Niels Bohr nyaralójának bejárati ajtaja fölött egy patkó volt felszögezve. Egyik tudós vendége kicsit meghökkenve kérdezte Bohrtól, elhiszi-e a babonát, hogy ez a lópatkó szerencsét hoz? Bohr azt felelte, hogy természetesen nem, de azt mondják, hogy ha nem hisz valaki benne, akkor is segít.

Határozott kopogás ijeszt rá a szerelmespárra.

– Űristen, a férjem! – kiáltja a rémült nő – Gyorsan ugorj ki az ablakon!

– De hát a 13. emeleten vagyunk! – így a szerető.

– Ugorj! – parancsolja az asszony – Most nincs időnk a babonáidra!

– Hála a szerencsecsillagomnak, nem vagyok babonás!

A babona olyan, mint a szentjánosbogár. Sötétség kell, hogy világítson.

HETI LEVÉL

Az Albertfalvi Plébánia heti kiadványa. Megjelenik vasárnaponként. Felelős kiadó: **Hollai Antal** plébános. Szerkesztő: **Erdős Attila** káplán. Max. 700 karakteres rövid cikkeket, beszámolókat közösségi eseményekről, közérdekű programajánlókat, vicceket, de véleményeket is várunk **minden pénteken 16:00 óráig** a hetilevel@albertfalviplebania.hu címen! HL online: <http://hetilevel.albertfalviplebania.hu>. **A kiadás költségeire, kérjük, dobjon a perselybe 20 Ft-ot!**
Plébánia: 1116 Budapest, Bükköny u. 3. ☎ 208-1279 ✉ iroda@albertfalviplebania.hu
Honlap: <http://albertfalviplebania.hu>